

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Det er unægtelig en udførlig og dybsindig debat, må jeg sige. Jeg har her forsøgt at begrunde, hvad det hele drejer sig om, og så får jeg bare at vide, at det er nej.

Jeg kan huske, at i den forrige debat, hvor jeg også var ordfører, nævnte jeg f.eks. de danske sydslesvigere, de danske sønderjyder, hed det dengang, som et eksempel på folk, der med en lovgivning som den her ville have fået ordet frataget. En mand som redaktør Jens Jessen på Flensborg Avis sad 4 år i preussisk fængsel, og han ville med en lovgivning som den her simpelt hen være blevet sat fra sin bestilling som redaktør. Han ville være blevet frataget ordet, for han forhånede, han var sarkastisk, han var kritisk, han tillod sig at behandle preusserne som dem, han ikke viste respekt.

Og det er jo på den måde, § 266 b virker, og derfor er og bliver det en underlig – jeg vil ikke sige højrovet, for sådan taler man ikke i Folketinget – form for hykler, at man nu sætter sig på den høje hest og fortæller, at naturligvis må man ikke forhåne, naturligvis må man ikke true, naturligvis må man ikke tale med de danske ord, man plejer at bruge, når man udtaler sig om andre. Det er grotesk, og jeg synes altså også, at det er meningsløst.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Formanden brød sig ikke om det udtryk, der blev anvendt.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Når ordføreren for forslagsstillerne tidligere stillede et meget klart spørgsmål, tillod jeg mig den frihed at give et ganske klart svar. Det plejer ofte at være efterspurgt i den politiske debat, altså om man som politiker da ikke kan svare klart og tydeligt ja eller nej, er man enig, eller er man ikke enig. Jeg var ikke enig, og det var det, jeg gav udtryk for. Der var sådan set ingen grund til at bruge et helt minut på at forklare, at et nej er et nej.

Men i forhold til det, som man her bevæger sig ind på, skal vi huske på, at det er fuldt ud tilladt og lovligt at give udtryk for sine holdninger og bestemte opfattelse. Det er der intet til hinder for. Man må bare ikke være truende, forhånende eller nedværdigende i sin måde at gøre det på. Og med denne bestemmelse i mente har debatten jo – også på udlændingeområdet, som jeg

kan forstå forslagsstillerne kredser omkring – bølget frem og tilbage, og alle har kunnet sige, hvad deres mening var, men det har ikke været tilladt at være truende, forhånende eller nedværdigende, og det er vi tilfredse med at det ikke er.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):
Den næste ordfører er fru Pernille Frahm.

Pernille Frahm (SF):

Det er jo nogle virkelig interessante principper, der bliver foreslået her i straffeloven og i høj grad en nyskabelse. Det her med, at man skal være straffri, hvis påstanden er sand, eller hvis man tror, den er sand, eller hvis man er blevet provokeret til den, vil jeg prøve at udvikle lidt.

Kl. 17.15

For det første vil jeg spørge forslagsstilleren, om man kan få bare et eksempel på folk, der er blevet dømt for at sige sandheden. Nu taler vi jo ikke om sandheden subjektivt set. Nu taler vi ikke om, hvad hr. Søren Krarup eller jeg render rundt og føler er sandt. Nu taler vi om sådan objektiv sandhed. Er der nogen, der er blevet dømt efter racismeparagraffen for at tale objektivt sandt?

For det andet, hvis man nu går og føler, at det er sandt, eller at man har sådan en begrundet fornemmelse af, at det burde være sandt, kan man forestille sig, hvis det bliver overført på andre dele af straffeloven, at følgende sker: Jamen jeg troede helt sikker, hr. dommer, at jeg måtte køre 130 km/t. her, helt sikkert. Jeg har al mulig grund til at tro det. Eller: Jamen jeg troede, at det var i orden at gøre sådan og sådan. Jeg vidste ikke, at der var en lov, der forbød det her. Jeg troede, det var o.k. og i sin orden.

Den type principper vil jo virkelig være en nyskabelse. Det vil virkelig ændre vores måde at dømme sans straffesager på, og det vil ændre hele det danske retssystem voldsomt.

Så den sidste med, at hvis man bliver provokeret vil jeg sige: Værtshusslagsmål vil være en saga blot, altså det vil i hvert fald aldrig nogen sinde komme domstolene ved. Eller hustrumishandling: Hun fortjente det der. Jeg kan også se det brugt f.eks. i voldtægtsager: Kvinden gik ikke i burka, så jeg blev provokeret til osv. Så derfor siger SF: Nej, nej og atter nej til det her forslag.

Med hensyn til den her historie med Poul Dam og Aksel Larsen, der i sin tid har givet forslagsstilleren opbakning, er det meget muligt,